

آیا جام برکت که به جهت آن شکر می‌گزاریم، شریک شدن در خون مسیح نیست؟ و آیا نانی که پاره می‌کنیم، شریک شدن در بدن مسیح نیست؟ 17 از آنجا که نان یکی است، ما نیز که بسیاریم، یک بدن هستیم، زیرا همه از یک نان بهره می‌یابیم.

در دو سال گذشته روش‌های مختلف برای برگزاری مراسم شام آخر را دیدم. برخی بدن و خون مسیح را روی یک میز گذاشته اند. سپس با وجود نگاه فاصله اجتماعی به هر یک از عضو انجمن اجازه داده شده بود به میز نزدیک شود تا با خون و جسم عیسی شریک شود. در کلیساهای دیگر، عضو های کلیسا یک جام کوچک شخصی برای خودشان می‌گیرند. و در جوامع دیگر، شراب قبلاً در نانویی توی نان اضافه شده بود. البته تحت شرایط بهداشتی دقیق. حتی تحت این شرایط خاص، ما وحدت خداوند یا گانه عیسی مسیح را تجربه کردیم. عیسی که از یک سو ما را به خودش ملحق می‌کند و از سوی دیگر ما مسیحیان را به یکدیگر متصل می‌کند. همه اینها در شرایط ویژه کرونا نیز اتفاق می‌افتد. اما سوالی مهم این است: آیا ما دوست داریم به یک دیگر و به عیسی نزدیک شویم؟ آیا ما حتی از نگاه کردن فاصله اجتماعی اینقدر عادت نداشتیم که آن دوردستی از عیسی و مسیحیان دیگر را ترجیح می‌دهیم؟ آیا ما حتی می‌توانیم نزدیک شدن با کسی دیگر تحمل کنیم؟ آیا ما ترجیح نمی‌دهیم تنها باشیم؟ وقتی عیسی وارد می‌کند، می‌توانیم نزدیک شدن او را تحمل کنیم؟ آیا ما حتی آن کار عیسی را می‌خواهیم؟ سوال این است: آیا لازم است که عیسی اینقدر به من نزدیک شود؟ اگر او تمام بدی‌های وجودم را ببیند چه می‌شود؟ و اگر او تمام شهوت من را از من بگیرد و من فقط خواست‌های او را انجام بدهم چه می‌شود؟ برخی هم شاید فقط به مراسم شام آخر می‌روند بخاطر اینکه دیگران آن را انجام می‌دهند. دریافت کردن جسم و خون عیسی از زمانی که عیسی آن را اولین بر تقدیس کرد تا الان، فرق ندارد. هیچ تغییری در آن انجام وجود ندارد. در میان اولین انجمن عضو مثل یهودا بود. او به هیچ وجه وحت عیسی را نمی‌خواست، اگرچه سر یک میز در کنار او نشست. سپس یک فرد مثل پطرس بود که البته همیشه با صدای بلند می‌خواست نظر خودش را بیان کند. و سپس کسانی هم وجود داشتند که زیاد به آن فکر نکردند. با وجود همه آنها عیسی آمد و فرمود: بدن من برای شما خون من برای شما. و عیسی هنوز هم امروز نزد ما می‌آید. اگر چه در شرایط کاملاً متفاوت شام آخر را جشن بگیریم. اگر چه معنی آن مراسم را خیلی خوب درک نمی‌کنیم، عیسی می‌آید. عیسی به هر حال نزد ما می‌آید. و درست همانطور که عیسی در آن زمان این کلمات را بیان کرد: "این بدن من است و این خون من است." او هنوز هم آن کلمات را برای ما می‌فرماید. "برای شما!" اما منظور عیسی از آن چیست؟ عیسی در این مراسم شام آخر چه چیزی به ما می‌خواهد بگوید؟ هیچی! در مراسم شام آخر او چیزی را قصد ندارد به ما بگوید یا برای ما مثالی بزند بلکه او تنها یک چیزی می‌خواست: او دوست دارد عملی را برای ما انجام دهد. آن شاگردان متوجه نشده بودند که چه کاری را انجام داد. ما امروز هم متوجه نمی‌شویم که چه عملی را عیسی در هنگام مراسم شام آخر برای ما انجام می‌دهد. آن شاگردان فقط آن کار را به سادگی انجام دادند. اولین اجتماع کلیسایی این کار را انجام داده است همینطور ما تا به امروز آن را هم انجام می‌دهیم. بردارید و بخورید این جسم من است. بردارید و بنوشید این خون من است. عیسی این همه را انجام داده است تا خودش را به ما اهدا کند. یک جام، یک جسم، یک اجتماع و یک مسیحی. ما امروز همان جسم عیسی ای را دریافت می‌کنیم که خود عیسی در اولین مراسم شام آخر به شاگردان خود داده است. او خودش را شخصاً برای تو فدا کرده است و او این کار را نه فقط برای گناه آن ۱۲ شاگردان و یا نه فقط برای قوم یهود و یا برای انسان‌های آن دوران بلکه برای تمام زمان‌ها و برای تمام انسانها انجام داده است. و خون و قدرت او از تمام این زمان و این اتفاقات عبور کرده تا به ما برسد. در حالی که ما امروز این مراسم نان و شراب را انجام می‌دهیم با عیسی یکی می‌شویم.

چند سال بعد از اولین مرتبه که عیسی شام آخر را تأسیس کرد. و چند سال پس از مرگ و رستاخیز او، مسیحیان هنوز به طور منظم دور هم جمع می کردند تا در مراسم شام آخر شرکت کنند. سخنان عیسی بر نان و شراب گفته می شد. درست مثل کاری که امروز هم انجام می دهیم. و سپس مسیحیان به عیسی شریک می شدند. آنها بخشی از او می شدند آنها بخشی از مرگ او و بخشی از رستاخیز او می شدند. و با این حال همان مسیحیان به دنیا بازگشته اند. در آن زمان سنت بت پرستی در دنیا وجود داشت. همسایه ها و دوستان همین مسیحیان را به چنین مراسم دعوت می کردند. بنابراین، این سؤال در بین مسیحیان مطرح شد: آیا کسی می تواند همزمان با مسیح و سپس با بت ها یکی شد؟ پولس در این باره جواب داد:

این جامی که ما از آن می نوشیم هیچ ربطی با بت پرستی ندارد. آدم نمی تواند هم زمان به جامی بت پرستی و به جامی عیسی شریک شود. مسیحیان در این میان یک خدا را خدمت می کردند و نمی توانستند خودشان را با این سنت های بت پرستی یکی کنند. عیسی از طریق خون و جسم خودش ما را با خدا یکی کرد. چقدر بد است اگر ما این ها را نادیده بگیریم و کورکورانه بت ها را خدمت کنیم. پولس می گوید که این کار امکان ندارد و ما فقط یک جسم و یک جام عیسی داریم. شیطان از کار خود عقب نکشیده است و تا به امروز هم این جنگ بین ما و او ادامه دارد. برخی اوقات او با فشار نزد ما حضور پیدا می کند برخی اوقات او موجب بی ایمانی و تردید گسترش می کند. ولی برخی اوقات شیطان خیلی راحت و آرام وارد قلب انسان ها می شود و به آنها می گوید که خون و جسم عیسی برای چیز دیگری می باشد. ولی با این حال عیسی برای ما باقی می ماند و او خون و جسم خودش را برای ما آماده می کند. بهترین عملی که می توان در برابر بدی ها و شیطان انجام می دهیم، همین مراسم شام آخر است ولی در پشت این عمل خود عیسی وجود دارد. عیسی کسی است که دنیا را از طریق کلام خودش آفریده است. و همان کار امروز می کند عیسی همیشه همینطور می ماند. الان او ما را به شب تاریک می فرستد. یک شب ترسناک است. شب خیانت و انکار است. شبی که در آن ظلم، جنگ و خونریزی حکم می دهند... و با این حال در پایان این شب خداوند خواهد ماند. برای تو و برای من آمین